

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po konferencah na Dunaji.

Češki in nemški zastopniki odpotovali so že domov, morda veseli, da se je jim delo posrečilo. Seveda veseli so posebno Nemci, ki so dosegli mnogo tega, kar so želeli, če morda tudi ne vsega. Sicer so te konference imele bolj le akademično vrednost, ker gospodje sklepati neso smeli, a vendar smo preverjeni, da se bode skoro vse to izvelo, kar se je na Dunaji dogovorilo, saj še Mladočehi posebno ne ugovarjajo dogovorom konference. Največ je pa zavisto od vlade same, kajti skoro vse stvari spadajo v krog eksekutive. Pa tudi češki deželni zbor bode najbrž rad pritrdil vsemu, kar so se dogovorili gospodje na Dunaji, v državnem zboru bode pa vlada tudi dobila večino, če bi o tej ali onej zadevi bil potreben razgovor v državnem zboru.

To sporazumljenje bode jako premenilo notranji položaj države. Saj je razpor mej narodnostima na Češkem bil najnevarnejši za Taaffejevo vlado. Kar se godi v družih pokrajinah, temu itak na Dunaji neso pripisovali take važnosti, če morda izvezamemo Galicijo, na katero se je tudi vedno obračala posebna pozornost, ali bolje povedano, ne toliko na Galicijo nego na Poljake same. Zatorej je vsakako velike važnosti, kar so se dogovorili na Dunaji češki in nemški odposlanci, ne le za Češko, temveč za vso državo avstrijsko. Posebno je pa za nas Slovence važno, kako se bodo stvari za nas zasukale.

Optimisti se morda nadejajo, da bode sedaj vlada poskusila napraviti podobno narodno spravo tudi po drugih kronovinah, kakor jo je na Češkem. Dosledno bi to bilo in na ta način bi prišli mi Slovenci do svojih pravic. Mi pač ne gojimo prevelic nad, kajti preverjeni smo, da bi tudi na Češkem ne bila vlada doganjala sporazumljenja, ko bi bilo šlo le za Čehe, ampak se je tega dela le lotila, ker je šlo za interese Nemcev. Grofa Taaffeja srce bilo je vedno na levici, če je hodil z desnico, je le hodil, ker so mu levičarji vedno obračali hrbet. Sedaj ko so Plener in tovariši mu ponudili roko v spravo, bode se zopet vladno stališče bolj približalo nemškoliberalnemu. To je tako gotovo, kakor je amen v očenaši.

Po tem takem se bode položaj za nas Slovence

gotovo le na slabše obrnil. Ker je vlada sedaj v levici dobila podporo, bode se na desnico manj ozirala. Dosedaj so naši slovenski poslanci pri mnogih prilikah bili potrebni vladi, odslej jih pa najbrž več potrebovala ne bode in se na njih želje tudi ozirala ne bode. Dosedaj so imeli naši zastopniki večkrat precej ugoden položaj, pa ga neso izkoristili, bojé se, da ne bi vrgli vlade in s tem pomagali levičarjem na krmilo. S tem prevelikim oziranjem na vlado so zamudili marsikako lepo priliko, katera se ne bode več povrnila.

Na Čehe se ne smemo preveč zanašati. Slovani sploh smo preveč separatisti in to napako imajo tudi Čehi. Pokazali so jo posebno pri konferencah, ko so se z Nemci pogodili ne ozirajoč se na Slovence v Moraviji in Šleziji. Če se na Čehe na Moravskem in Šlezkem neso ozirali, temmanj imamo upati, da bi se dosti ozirali na nas. Potem takem je pričakovati ozbilnejših časov za narodnost našo. Marsikak udarec utegne nas doleteti od vlade v bližnji bodočnosti ali pa vsaj pričakovati nemamo, da bi uresničenje narodne enakopravnosti na Koroškem, Štajerskem in v Istri kmalu storilo kak korak dalje.

Vprašanje zdaj nastaja, kaj je storiti našim zastopnikom v bodoče. Tudi v tem oziru nam daje zgodovina poslednjih let dober navod. Gotovo bi češki Nemci ne bili dosegli, kar so želeli, da neso bili skrajno brezozirni. Veliko so zahtevali, da so nazadnje zares tudi veliko dosegli. Mej narodom so agitovali za svoje ideje in stvari tako daleč pretirali, da je vlada bila prisiljena nekaj storiti, da naredi konec narodnostnemu prepiru, ker so razmere bile postale zares neznosne. Mi Slovenci posnemajmo češke Nemce v odločnosti in brezozirnosti in videli bomo, da bodo na nas začeli v višjih krogih obračati več pozornosti. Popustimo neumestno oportunistvo, ki nam nič ne koristi, temveč le mori narodno zavest.

Tudi še s češkonemškim kompromisom neso odpravljene vse težave za zmiraj. Utegnejo se zopet pojaviti razpori, utegnejo zopet priti za nas ugodnejši trenotki, a tedaj je treba, da naši zastopniki porabijo vso odločnost in brezozirnost, da prisilijo vlado ozirati se na želje naše. Drugo leto bode zopet državnozborna volitve in tedaj naj bi volilci sta-

vili kandidatom za pogoj, da jim skažejo zaupanje svoje le tedaj, če hočejo v bodoče odločneje potegovati se za narodne pravice in brezozirneje postopati, kajti z vednim omahovanjem in odjenljivostjo se ničesar ne doseže.

Koncert Dimitrija Agrenjeva-Slavjanskega in njegove pevske družine.

V Gradci, dne 20. januarja 1890.

(Konec.)

V drugem delu koncerta hotel nam je Slavjanski predložiti rusko cerkveno petje. Posrečilo se mu je to v polnej meri z dvema zboroma.

Prvi zbor „kerubimsko petje“ bila je brezdvoybeno najsijajnejša točka koncerta. Da nisi videl pred seboj pevcev, moral bi bil misliti, da ti glasovi prihajajo v resnici z nadzemeljskih višav. Jaz nisem še slišal tacega v srce segajočega in dušo z neko nebeško milobo napajajočega petja, ko je bil ta zbor. Isto mi je zatrjeval tudi veteran slovenski, ki se je navlaš zaradi tega koncertu pripeljal s svojo rodbino iz Maribora v Gradec. Zamaknjeno poslušalo je občinstvo divnim tem glasovom.

Ista pobožna veličastnost, kakor pri prvem zboru, bila je karakteristika tudi drugega zbora: „Naprasno putešestvuješ“. Oba pa sta imela to posebnost, da sta v njih pela dueto dva devetletna dečka z nepopisljivo čistima in milobnima glasovoma. Burja naudušenja, katera je sledila vsakemu teh dveh zborov, plegla se je še le, ko je Slavjanski prijel omenjena dečka za roki, ter ja pripeljal iz zbora pred občinstvo.

Po končanem drugem delu nastopile so zopet pevke, katere se — po pravoslavni navadi — ne udeležujejo cerkvenega petja.

Tretji del koncerta začel se je zopet s pesmijo epskega obsega: „vniz po matuški po Volgč“. Kakor pri „bilinč pro dobrogo molodca i udalago bagatirja Dobrinju Nikitiča“, tako je tudi pri tej pesmi Slavjanski prevzel nalogo pevca pripovedovalca, kateremu je zbor od časa do časa pritrdil. Pripovedno petje podobno je pri tej pesmi prav zelo petju srbskih guslarjev o kraljeviču Marku; rusko narodno petje ima vendar, kakor se je ravno tu videlo, pred srbskim prednost, da se jednoličnost —

LISTEK.

Slike litevske.

Pri belem mazuru.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Nevin.)

(Dalje.)

Vihar ugovorov mi je pretresal ubogo glavo! Obdolžen ovaduštva, praznih sklepov, nelaskavosti, nagajivosti in Bog ve kakih krasnih lastnostih še, stal sem tu napadan po vseh, a branjen po nikomer. „Morate plesati!“ glasilo se je z vseh strani burno kakor na malem sejmu. In to kar tako kljubovati in strašiti Litvinke, katerih niti jedna ni imela za me niti trohice milosrčnosti. K dopolnitvi zla prišla je na pomoč še stareja gospoda (že s kartami v rokah) in udaril je vihar še v groznejši meri. „To ni možno, da bi ne plesali mazura, to bi bilo lepo, to bilo razžaljenje, to ne gre ... ne, ne, to ne gre ... morate ...“ Taki glasovi in kriki doneli so divje okolu moje glave.

Ali ukljub temu držal sem dolgo srčno glavo po konci, kakor časten potomec husitov. Konečno

ni ostajalo, nego iskati si zavetja v uljudnej pretevezi.

„Moje panstva,“ ugovarjal sem zvito, „ne zahtevajte od mene, da bi onečastil najkrasnej vaš ples. Le radi spoštovanja k mazuru nočem plesati ... kajti kak bode ta mazur ... kak ... le premislite si to laskavo!“

Nov vihar nasprotovanja je zadonel kakor jek na ta pošteno mišljen izgovor.

V tem se je začel zvonki glasek Cesijin. Tlesnila je prosto z roko in prav z nežensko ukrutostjo izgovorila razsodbo moje usode: „Prosim, morate plesati. Priporočam se vam za prvi mazurov ples ... in tudi za beli mazur ... Veste, kaj to pomenja?“ Zavrtel sem poparjen z glavo. „To pomenja,“ dodala je Cesija z glasom še strašnejim, „da bi me vaša odklonba prisilila, danes sploh ne plesati in sedeč le gledati.“

To izreki vrgla se je na divan in čakala, kaj porečem.

Nekaj časa nisem odgovoril, hud notranji boj me je zadrževal.

„No ...“ Cesija se je odzvala za trenotek sama — „upam, da me ne pustite tudi sedeti do

rana ... mene ubožico, upam, da imajo i Čehi v sebi vsaj troho plemenitosti, in da ne prepustite, da bi imeli o vaši narodnosti tako nelepe pojme ...“

K temu zadonelo je iz vseh ust zlorado soglasje.

Še pred hipom skromna Cesija se je premenila v ljuto despotko, katera je brez pardona nastavila na moje grlo britki nož. Ali to je tako pri devotkah izpuščenih iz penzionatov: nadomeste si s tisočprocentnimi obrestmi vse, kar so zamudile za dvermi tožnega penzionata.

In jaz sem stal tu kakor nedolžna žrtev, vržena na prostost otročje volje, spojene z bujnim naklepom.

Rekli so, da moram plesati. Spoznal sem že tudi, da sem padel v zanke trmastih stvari scela enakih s slavo „staroščino“ Belžicko, o katerej pripoveduje Kozmian v svojih vspominkih, da pri njej (v Ljubelskem) „nobena noga ni počila“. Mučila je s svojo strastjo ne le ves svoj dom, marveč i oddaljeno sosedstvo, kajti kdorkoli se je zjavil za pragom staroščine Belžicke — moral je plesati.

Kljubu temu skušal sem omečiti srce trdovratne Litvinke. Pristopivši k njej, razjasnjeval sem

monotonija — izgublja s sodelovanjem poslušalcev, ki so vselej ob enem tudi pevski zbor.

Čisto drugačnega značaja bila je naslednja pesem: „ivuška, ivuška, zelenaja moja“. To je jedna najstarejših ruskih pesmi, v katerih se žalujoča deklica primerja z vrbo, ki žalostno poveša veje svoje k zemlji. Napev tej pesmi je jako nežen in sučen; zrealijo se v njem čutila prvotnega, nepokvarjenega naroda. Zato je pa napravil tudi velik utis. Vsled gromovitega priznanja, ki je sledilo temu zboru, dodal je Slavjanskij novo pesem, katera je isto tako vzbudila burno odobravanje.

Da pokaže Slavjanskij svetu narodno petje vsega ruskega naroda, privzel je v svoj program tudi jedno malorusko pesem in jedno sibirsko narodno balado. Malorusko petje bliže nam je, ko velikorusko; podobno je zelo českemu narodnemu petju, katero imamo večkrat priliko čuti. Zato se poslušalstvu tudi ni zdelo tako novo. Pač pa je sibirsko narodna.

Balada „Kak na gorč kalina“ bila za vse občinstvo čisto nova in je zanimala po načinu, kako se poje.

Nekaj v resnici prekrasnega, ki je kakor „kerubinsko petje“, vzbujalo občudovanje vsega občinstva, bil je zbor „ej uhnem“, pesem burlakov — kakor se imenujejo delavci, ki vlačijo z žitom natovorne ladije po Volgi navzdol. Pesem ta začela se je z disonanco, katera je opravičena, ako se pomisli kacega napora je treba pevcem, predno premaknejo ladijo; potem pa se je nadaljevala v tistem taktu in z istim naglasom, kakor jo pojo burlaki, oddaljujoči se čedalje bolj od kraja, kjer so jo peti začeli. Pesem torej doni čedalje dalje, dokler se končno popolnoma ne izgubi v daljavi. — Že prej imeli smo priliko opazovati s kako nenavadno gotovostjo premaguje zbor nagle prehode glasov, kakršnih ima obilno rusko narodno petje; pri tem zboru videli pa smo v tem oziru pravo dovršenost. S početka glasno in burno petje s krepkim naglasom, jelo je postajati tišje in tišje, dokler niso končno čuli se samo polahko dihnjeni glasovi tenoristov. Tako velik utis napravil je ta zbor, da se je Slavjanskij vsled živahnega odobravanja čutil primoranega dati ga ponoviti.

Zadnja točka programa obsegla je poskočnico „vdol po ulicē molodčik idet“ in tej pridral je zbor še drugo poskočnico.

S tem bil je končan koncert. Občinstvo bilo bi pač želelo čuti še kako pesem; zato je ploskalo in klicalo, dokler ni zborovodja izginil za podijem.

Utis koncerta popisal sem vam že na početku. Tukaj dodam le še, da sem še le tedaj, ko sem se vračal s koncerta domu, prav umel besede profesorja Hanslicka, ki je v „Neue freie Presse“ o koncertu Dimitrija Slavjanskega pisal med drugim, da poslušajoč rusko narodno petje človek okreva, ker se čuti postavljenega iz puščave modernega koncertovanja na zeleno oazo godbene umetnosti, katere prvotnega narodnega značaja ni pokvarilo še hlepenje po zboljševanju.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. januarja.

Vedno bolj odločno se zatrjuje, da bode posledica **nemškočeškega** sporazumjenja ta, da

jej z najljubeznivšim glasom na svetu, da to ne pojde, ker ne znam mazura, in prosil sem je še jedenkrat lepo, da bi odjenjala od svojega tiranskega sklepa. „Ne morem!“ ponavljal sem kakih desetkrat.

Cesija je odbijala odločno vse moje ugovore in mahnišvi z roko povedala le še kratko, „da torej ne ostaje, nego da bo ostala tako sede do jutra.“

Mej tem sestavila se je ostala mladež in mazur se je pričel. Cesija je sedela nepremično — čakala, in ni moglo uiti mojim očem, da je čakala zelo nestrpno! In vsekako, ona, katera je bila morda mej vsemi najstrastnejša in najboljša plesalka, katera je mogla in imela biti danes kraljica, naj bi se dolgočasila na divanu? Dolgočasiti se jedno uro, dve, tri in morda še dlje! I za njo bilo je to kruto, in očitno premagovanje, kakor tudi nestrpnost skrivano pred menoj opazil sem na njenem obličji vidno.

In človek na mojem mestu bi bil vedenje gospodarjeve hčerke presojal kot posebno odlikovanje, kot mil pojav osobne simpatije in milobe; a mi skromni ljudje smo prosti tudi domišljije in — po vsej pravici. Pri tem pa se je blisketala v očesu

se bode prenovilo ministerstvo. Grof Falkenhayn in baron Pražak bode ta nekda naredila prostor Plesnerju in baronu Scharschmidu. Grof Thun pa morda še ostane nekaj časa namestnik v Pragi, da bode izvajal, kar so na Dunaji se dogovorili. Ko bi pa ponosnemu grofu to ne ugajalo, bode pa odstopil in za naslednika mu je baje že odmenjen sedanji trgovski minister marquis Baquehem. Sedanji državni zbor bode baje tudi kmalu obigral svojo ulogo. Že letošnje poletje ga bode vlada razpustila. Ker bode vsled sporazumjenja mej levičarji in Čehi konservativci zgubili mnogo veljave in upliva, bode baje grof Hohenwart tudi odločil vodstvo desnice in bode prestavljen v gospodsko zbornico. Za avstrijske Slovence bode po novih volitvah nastopili kaj prijetni časi, kajti lahko si mislimo, kako jih bode božala vlada, katere član bode baron Scharschmid. Osrečiti utegne nas nazadnje še z državnim jezikom, kateremu bode dali morda kako vabljivejše ime.

Ker je deželni odbor **češki** sklenil, da se na muzeji napravi Janu Husu plošča, je knez Karol Schwarzenberg starši odložil predsedstvo muzejskega društva, knez Schwarzenberg mlajši pa izstopil iz tega društva. Društvo pač zaradi tega ne bode propalo, če sta mu Schwarzenberga obrnila hrbet.

Dr. Sturm se hoče popolnoma odtegniti političnemu življenju. Pri novih volitvah za deželni zbor **moravski** ne bode več kandidoval. Vodstvo moravskih Nemcev bode prevzel pl. Chlumecki. Nekateri levičarji Sturma pregovarjajo, da bi pri bodočih volitvah za deželni zbor še prevzel kak mandat, toda on ne mara več slišati o tem. Moža menda jezi, da se levičarjem ne posreči, da bi vrgli Taaffeja.

Vnanje države.

Dan 16. februarja bode važen za Boulangerjeve pristaše tedaj bodo dopolnilne volitve za zbornico **francosko** v Parizu. Zbornica je namreč zavrgla nič manj nego volitev sedmih Boulangerjevih pristašev, voljenih v Parizu. Boulangeristični odbor se že pripravlja za nove volitve. Poskusili bodo prodreti z vsemi prejšnjimi kandidati. V Lorientu bode pa dne 26. t. m. nova volitev, ker pri volitvi dne 12. t. m. ni noben kandidat bil dobil absolutne večine. Boulangist Soule je bil dobil menj glasov nego druga dva kandidata. Zaradi tega pri novi volitvi več ne kandiduje. Mej Boulangisti je pa sedaj nastal prepir, kateremu kandidatu naj bi dali glasove pri novi volitvi. Jedni so za republikanskega, drugi za monarhističnega kandidata. Posledica tega razpora je, da je poslanec Martineau izstopil iz boulangerijskega odbora, ter zopet pristopil republikanski stranki. — Predvčeraj je bil v francoske zbornice velik škandal. Trikrat se je morala pretrgati seja. Joffrin se je bil pri neke zadevi oglašil za besedo, a to je dalo povod Boulangerjevemu pristašem, da so jeli razsajati. Posebno Deronlede je močno kričal in je zaradi tega zbornica sklenila, da se izključi za nekaj sej. Ker ni hotel sam oditi iz zbornice, se je seja pretrgala in mej presledkom zborovanja so ga odveli vojaki iz zbornice. Ko se zborovanje začne zopet se je hrup ponovil in zopet so izključili jednega poslanca in ker ni z lepo hotel iz zbornice se je zopet morala seja pretrgati. Ko se je zopet začelo zborovanje, je Laguerre izjavil, da Joffrina ne bode pustil govoriti, ker ga je volila le manjšina. Laguerre je potem doletela jednaka osoda kakor prejšnja dva.

Italijanski kraljevič sedaj potuje po orientu. Sultan turški ga je povabil, da naj pride v Carigrad. V otomanske prestolnici delajo se že priprave za vsprejem kraljevičev. Grški in rumunski kralj sta tudi kraljeviča povabila, da ja pohodi.

Jutri pride v zbornici **rumunski** na dnevni red poročilo odsekovo, da se postavi ministerstvo Bratianovo v zatožni stan. Prvi bode baje poprijel

Cesije znova nekaka zvijača, — katero sem čital iz njenih očíj takoj pri mizi.

Mazur se je že vrtel okolu naji lep čas, ko sem zopet pripravljval nov poskus. Ravnodušno nisem mogel gledati na vse. Šlo je za hčer gospodarjevo.

„Glejte, gospica“, pričel sem nenadoma, „da sem vedel, da ste tako zli, bil bi še za rana koga prosil, da bi me naučil! ... verujte, težko je ...“

„Kruto ste trdovratni ...“

„Povejte, prosim, raje, da vi ... sploh kaj vam je na tem, da bi prav z menoj plesali, vidite, tu je toliko mazurovih junakov, vsak izmed njih je vaše lepote bolj vreden nego jaz ...“

„Hočem prav z vami plesati ... čujte ... prosim vas lepo ... prosim, storite mi to ljubav!“

Te besede, pronesene o polušepetu, donele so scela inace, nego prejšnje. Blesk zvijače je izginil nanagloma z njenega obličja in njen glas je zvenel tako mehko, tako proseče in odkritosrčno, da se je moja močna volja jela krusiti.

Opazila je mojo tesnosrčnost. „Ako hočete, greva v sosednjo sobo in tam napraviva poskušnjo — naučim vas v jednej uri — prosim vas tega!“ dodala je z glasom še prosilnejim.

besedo Carp in bode pobijal predlog odsekov, da se omenjeno ministerstvo toži. Debata bode o tej zadevi pač jako zanimiva. Zvedelo se bode marsikaj o lepem gospodarsvu omenjenega ministerstva.

Nemška vlada baje nema dosti upanja, da bi bil pri novih volitvah voljen državni zbor, ki bi pritrdil vladni predlogi zakona proti socialistom. Bismarck pa poklada na ta zakon silno važnost in hoče napeti vse sile, da ga bodo vsprejeli. Ko bi ga nov državni zbor zavrgel, bode kar razpuščen. Pri novih volitvah bode pa zvezne vlade porabile vso svojo avtoriteto, da zmagajo poslanci, ki ne bode nasprotovali temu zakonu. Cesar sam bode izdal oklik na volilce opozarjajoč jih, da imajo zbirati mej revolucijo in monarhijo. Seveda s takim pritiskom se bode že dobila večina za vlado, toda tako postopanje bi nikakor ne bilo ustavno. Pa v Nemčiji je marsikaj mogoče, to smo že večkrat videli. Bismarck ni nikdar se dosti oziral na ustavo.

Vsi člani **krečanskega** apelnega sodišča so posnemajoč sodišča prve instancije dali svojo ostavko. Tako je sedaj Kreta brez sodcev in misliti si moremo, kako lep red vlada v tej deželi. To je posledica turške samovoljnosti. Turška vlada je hotela porabiti ustanek na Kreti v to, da prikrajska avtonomijo dežele.

Dopisi.

Iz Št. Vida nad Ljubljano 21. januarja. [Izv. dop.] V nedeljo dne 20. t. m. priredila je zopet naša čitalnica v društvenem domu pod novim predsednikom „Besedo“ s precej zanimivim vsprejemom.

Nagovor gospoda Zvonimira presenetil nas je vse; v kratkih in jedrnatih besedah pozdravil je v novem letu prvokrat v odbora imenu občinstvo, naslikal v lepih potezah namen tega društva, navedel občinstvo za vse blago in dobro ter vspodbujal isto za obilen ustop k temu važnemu in imenitnemu društvu. — Tudi šaljivi govor Jamskega bil je povsem umesten. — Deklamacija gospice Trnske našla je popolen uspeh pri občinstvu, ker pronašala je „Jeftejevo prisego“ tako umljivo, nahušeno — teklo jej je prav iz srca — da je bilo istinito hvalevredno. — Tudi gospica Kinčičeva pokazala je svojo spretnost ter igrala mej posamičnimi točkami na citrah prav lepo. — Čveterospev pod vodstvom vrlega g. Šič-a pa nam je pel „Tičico“, „Moje rožice“ in krasno skladbo Lisinskega tako izborna, da zares ne vem besedij za pravo oceno. Najbolj odlikoval se je prvi tenorist gospod Majhni s svojim močnim in čistim glasom.

Igra „Ponesrečena glavna skušnja“ bila je v prav dobrih rokah ter sta Boštjan in Primož proizročila toliko šale, da smehu ni bilo kmalu konca. Posebno prvoimenovani rešil je svojo ulogo zelo srečno ter se pokazal zopet spretnega komika, ki že s svojim nastopom vzbuja veselost občinstva. Da je pa imela ta igra toliko uspeha, gre v prvi vrsti čast tajnici čitalnice, gospici Miklavčič, ki je uloge razdelila za to večjim in spretnim rokam.

Po končanej igri pričela se je tombola in potem — kaj? — nič!

Krok.

Domače stvari.

— (Državni zbor) bode sklican na 3. dan februarja. Tako čitamo v nemških listih, ki še dostavljajo, da bode to sklicanje že v današnji „Wiener Zeitung“.

Barbar bi bil, da bi i temu posredovalnemu predlogu dalje se upiral. Ne le barbar, marveč i nedostojen človek k hčeri gospodarjeve!

Po kratkem premisleku dihnil sem scela ponižan in podjarmljen: „Prosim!“

Zahvalila se mi je z dobrotaim smehljajem. Občudoval sem strastno ljubezen do plesa.

Neopažena šla sva v sosednjo sobo in izginila tako iz srede vrtečega se rajanja. Jedva prekoračiva prag, pride nama za petami neka presladka tetika, katera je gotovo hotela požrtvovalno oživiti najino osamelost. Nama je pač žalostno in pa ... pač rada pomaga Cesija pri težavnej ulogi, katero je prevzela.

Postrežna tolika mi je bila scela nepomenljivo in njena prisotnost me ni čisto nič ovirala, — dasi ne tajim, da je bila odveč; ali na Cesiji sem opazil, da ta intervencija jej ni bila prav mila. Skrivaj posmejala se je zaničljivo, kakor bi hotela reči: „Ali ta naša tetka mora biti tudi povsod.“

Kar je še huje — pana teta ni spustila z naji niti očesa in naji ni zapustila niti za trenotek. Tako se je tedaj pričel mazurov pouk pod tetinim skrbnim očesom.

(Dalje prih.)

— (O grofu Hohenwartu) govori se na Dunaji, da bode ostavil svoje politično delovanje ter bode poklican v gospodsko zbornico. Tako javljajo nemški listi, katerim prepuščamo odgovornost za to vest.

— (Smrtna kronika.) V Ljubljani umrla je g. Marija Staudinger, teta gg. bratov Simonetijev v Ljubljani. V m. p.! — V Gradci umrla je g. Ana Apfaltrern baroninja Apfaltrern, soproga deželnega poslanca barona Otona Apfaltrerna. Pokopana bode dne 24. t. m. ob 2. uri popoldne v Komendi pri Kamniku. — V Gradci umrl je znani odvetnik dr. Ignacij Berzé v 80. letu svoje dobe.

— (Okrajni zastop Celjski) imel je dne 20. t. m. prvo skupščino, odkar je narodna stranka v večini; prišlo je narodnih od 23 njih 21. Izostala sta samo g. dr. Sernec in g. Špes, ki sta bolna. — Nemški zastopniki so izostali. Na dnevnem redu so bile večinoma le formalne zadeve, kakor proračun za 1889 in 1890 leto, računski sklep za 1888 (ker dozdej ni bilo zastopa, je to še letos moglo priti na dnevni red.) Pri samostalnih nasvetih predlagal je g. dr. Dečko, da se zahteva, da vlada okrajni šolski svet, voljen od prejšnjega illegalnega zastopa v letu 1888, kot illegalen razpusti, g. dr. Filipič, da se izreka slovenskim deželnim poslancem zahvala za njih možato in odločno postopanje v deželnem zboru v Gradci posebnob ob priliki debate o južnoštajerski hranilnici in o izločitvi Celja in Ptuja iz okraja Celjskega in Ptuijskega. Oba predloga se z živahnimi dobrokllici jednoglasno vsprejmeta. Ravno tako se vsprejme po g. dr. Sernci temeljito sestavljen protest, zoper izločitev Celja in Ptuja iz navedenih okrajev. —

— (Zlato poroko) praznoval bode dne 26. t. m. bivši strojevodja Blaznikove tiskarne gosp. Kadeřabek. Jubilant ima 80, njegova soproga 71 let. L. 1875. praznoval je g. Kadeřabek petdesetletnico svojega delovanja v tiskarni. Ker se je takrat ob enem praznovala 300letnica tiskarstva, bila je 50letnica posebno slovesna. L. 1885 pa je gosp. Kadeřabek praznoval 50letnico, odkar je bil ustopil v tiskarno Blaznikovo. Jubilant in njegova soproga sta še čila in zdrava. Iz srca njima želimo še mnogo let!

— (Nezgoda.) Naš rojak, gosp. Kolenc, okrajni glavar v Špitalu na Koroškem, je tako nesrečno pal, da si je levo roko zlomil.

— (Trgovskega plesa) ne bode. Odbor trgovskega društva je sinoči glede na zdravstvene razmere sklenil, da se za letos ples opusti.

— (Iz Kamnika) 21. prosinca: Danes bil je županom v Kamniku izvoljen g. Jože Močnik, lekar v Kamniku, — torej zopet odločen narodnjak. Radi tega pozdravljamo novega našega župana presrečno in nadejamo se, da bode posnemal nekdanjega župana, nepozabnega nam dra. Samca, ter po tem takem dostojno reprezentoval Kamniško občino.

— (Gledé žaganja ob nedeljah in praznikih) došlo nam je pojasnilo. Po odloku c. kr. deželne vlade ima namreč g. Gallé, graščak v Bistri, pravico, žagati samo ob praznikih, ob nedeljah pa ne.

— („Podpiralna zaloga slovenskih vseučiliščnikov v Gradci“) izdala je o svojem delovanju in stanju deveto poročilo. Glavnica se v preteklem letu ni pomnožila, vse imetje znaša 7200 gld. nominalne vrednosti. Čistih dohodkov z obrestmi in z gotovino prejšnjega leta vred bilo je 1127 gld. 3 kr., stroškov pa 682 gld. 12 kr., torej 444 gld. 91 kr. prebitka, ki se je na prihodnjega leta račun naložil v hranilnici. Odbor zboroval je osemkrat in rešil 97 prošenj. Šest prošenj bilo je odbitih, na 91 prošenj pa se je dovolilo 642 gld. Podpiranih je bilo 10 slovenskih pravnikov, 7 medicincev in 2 modroslovca (po deželah bilo jih je 11 s Štajerskega, 4 s Kranjskega, po dva s Koroškega in Primorskega). Mej darovalci so bili: dež. zbor kranjski 200 gld., deželni zbor štajerski 150 gld., „Posojilnica“ v Celji 100 gld., dr. Josip Sernec 20 gld., dr. L. Filipič 15 gld., „Posojilnica Ljubljanske okolice“ 10 gld., dr. J. Kenda 10 gld., Fr. Ks. Souvan 10 gld., dr. Srebre 10 gld., dr. Šmiding 10 gld. itd. Predsednik društvu je dr. Gregorij Krek, predsednikov namestnik dr. Bidermann, tajnik Bogomil Krek, odborniki: Fran Vrančič, Josip Treiber, Jaroslav Žitek, Valentin Korun, Fran Tominšek. Velevažni ta zavod vnovič priporočamo vsem, katerim je do lajšanja neugodnih gmotnih razmer nadepolne vseučiliščne mladeži

naše, ki bode gotovo svoje dni zaslomba domovini in narodu svojemu.

— (Iz Novega Mesta:*) Dne 12. januarja ponovila se je gledališka igra „Debora“ na odru Novomeškem v korist „Podpornemu društvu Dunajskih visokošolcev“. Uspeh bil je v vsakem oziru sijajen. Od dohodkov te predstave ostalo bode čistih petdeset goldinarjev dobrodelnemu namenu. Hvala plemenitim in požrtvovalnim diletantom! Pa tudi v umetniškem obziru smemo čestitati našej gledališkej družini. Hvalo, katero jim je po prvi predstavi dopisnik Novomeški izrekel, moramo podvojiti, kajti vsi igralci so se trudili, da svoje vloge še dovršenejše odigrajo. Omeniti nam je še posebe gospodične Barboričeve, ki je z redko požrtvovalnostjo prevzela dve malo hvaležni in čisto različni ulogi. Igrala je staro Lizo in mlado brdko Roziko tako naravno, da zaslučuje vso pohvalo. Tudi g. Virant in nova moč g. Jagodič pripomogla sta izvrstnemu uspehu igre, ki je zadovoljila vse gledalce toliko z razumnim glumljenjem pojedincev, kolikor z dovršenim ensembled-om.

— (V Zagrebu) nastal je ponedeljek okolu polnoči hud vihar s ploho, gromom in bliskom in treščilo je v Koledovčini v neko vrbo. O tem času izvestno nenavadna prikazen.

— (Iz Radovljice) piše prijatelj našemu listu: V Gorenjem Otoku zvrkla je A. Olifčiča kobila dvoje žrebet (kobilico in žrebčeka.) Kobila, ki je že dvakrat dobila darilo, je v četrtem letu in bode težko ozdravela. — Potres dne 14. t. m. se je tudi tukaj zelo čutil.

— (V Fiumičeli) na Primorskem odprla se je danes brzovajna postaja, združena s pošto z omejeno dnevno službo.

— (Za dijaško kuhinjo na Ptui) so darovali: vrli domoljubi v Ljubnem na gornjem Štorskem 10 gld.; vneti rodoljub g. Jožef Zelenik bivši odgojevalec in zdaj veleposestnik pri sv. Urbanu v Slov. goricah 20 gold. Slava jim!

— (Bralno društvo pri sv. Juriji ob Ščavnici) imelo je 12. t. m. občni zbor, pri katerem se je izvolil za tekoče leto nastopni odbor: g. Jernej Košar predsednik, č. g. Jernej Frangež podpredsednik, g. Ivan Strelec tajnik in knjižničar, g. Brumen Jurij blagajnik, g. Vaupotič Franc odbornik. — Nadalje je izreklo zahvalo dobrotnikom, kateri so mu preteklo leto pošiljali knjige ali časopise, kot: č. g. Davorin Trstenjak poslal celo skrinjico knjig in 10 gold.; g. prof. Žitek daroval več knjig; g. dr. Ploj Jakob na Ptui pošiljal lani in tudi letos „Mir“; g. Hauptman Svitoslav, učitelj, pošiljal „Kmetovalca“. Dalje je sklenil občni zbor, da priredi 9. februarja t. l. „Vodnikov večer“ (glej vabilo), ter spremenil nekatere točke v pravilih.

— (Občni zbor in vabilo k plesnemu venčku.) Narodna čitalnica v Kamniku je imeja 18. t. m. 23. redni občni zbor. V novi odbor so izvoljeni gg.: dr. Julij Dereani, predsednikom; Alojzij Medved, podpredsednikom; Josip Fajdiga blagajnikom; Anton Arigler, knjižničarjem; Ljudevit Stiasny, tajnikom; Josip Barle, Mihael Depolo, Fran Flerin, in Alojzij Vremšak, odborniki. Dne 2. svečana priredi čitalnica plesni venček v spomin Valentina Vodnika Ustopnina: Dame proste. Za ude 40 kr., za neude 1 gold. K obilnej udeležbi vabi odbor.

— (Bralno društvo pri sv. Juriji ob Ščavnici) priredi 9. februarja t. l. Vodnikov večer s sledečim vspešnim: 1. Predsednikov pozdrav. 2. Dr. G. Ipavice: „Slovenec sem“. 3. Narodna: „Jedna ptičica priletela“. 4. F. S. Vilhar Slavjanska. 5. Dr. B. Ipavice: „Ilirija oživiljena (četerospev)“. 6. Slavnostni govor. 7. A. Foerster Venec Vodnikovih pesni (II. III. IV. VI.) s spremljevanjem glasovira. 8. Dr. G. Ipavice: Mornarska. 9. Dr. G. Ipavice: „Zvečer“ (četerospev). 10. Kamilo Mašek: „Nezakonska mati“ samospevs spremljevanjem glasovirja. 11. Jos. Kocijančič: „Venec narodnih pesnij“. Potem prosta zabava. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Razpisano) je mesto davčnega nadzornika v VIII., eventualno mesto davčnega nadzornika v IX. razredu na Kranjskem. Prošnje v 14 dneh.

*. Slučajno zakasnjeno.

Uredn.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Cetinje 21. januarja. Gavro Vuković, ki ga knez Nikolaj v posebni misiji odposlal

v Beligrad, izročil bode srbskim regentom pismo kneževu. Vuković ostane v Belemgradu le malo časa in pojde potem v Carigrad.

Peterburg 21. januarja. Vrhovnega poveljnika vojaškega okraja meroskega, polkovnika Alikanova, so odstavili, ker se je pokazalo, da so pritožbe o trpinčenju domačinov in krutem kaznovanju vojakov osnovane. — Velikemu knezu Konstantinu se je na bolje obrnilo in se že vozi na sprehode.

Iglava 21. januarja. Včeraj zvečer nastal hud vihar z bliskom, gromom, dežjem in točo.

Praga 22. januarja. „Politik“ piše, da se bode po narodnem premirju pridobljeni čas brez ozira na izgrede radikalnih elementov na desni in levi uporabljeval za narodno-gospodarsko izboljšanje kraljevine češke.

Kutnagora 22. januarja. Okrajni glavar ustavi tukajšnjega okrajnega zastopa sklep, da se za Husov spomenik dá 200 gld., ker se je s tem sklepom prekoračil okrajnega zastopa delokrog.

Razne vesti.

* (Umrl je) Fran Škorpik, župnik in dekan v Kučerovu na Moravskem in doktor modroslovja. P. kojnik je bil rojen leta 1813. in ima velike zasluge za prerojenje češkega naroda. Že znamenitega leta 1848. je politično deloval. Bil je pa tudi plodovit pisatelj. Pisal je mej drugim modroslovne razprave.

* (Zola) se poganja za članstvo akademije, toda nema dosti upanja, da bi bil vsprejet mej 40 neumrjočih. Posebno mu je škodovala neka slika, s katero je dal objaviti njegov najnovejši roman. Ta slika akademikom ne ugaja, ker vsi visoko spoštujejo čistost. Zola bi rad prišel v akademijo, da bi v ta zavod spravil nekaj sveže krvi in premenil nekaj dosedanjega smer akademije.

* (Grofinja Hartenau,) soproga bivšega kneza bolgarskega, povila je te dni sina. Mati in otrok sta zdrava.

* (Zatoženi občinski notar.) Proti notarju občine Kralovec na Ogerskem, Demetru Bujbas, je v avgustu lanskega leta uložil ovadbo nek Miloš Keversan. V ovadbi se trdi, da je z raznimi sleparijami notar že več tamošnjih rodbin spravil na beraško palico. Veliki župan je takoj odredil disciplinarno preiskavo proti notarju. Preiskava je pa obelodanila taka dejanja, da se je vsa stvar morala izročiti kazenskemu sodišču.

* (Samoumori) mej vojaki Požunske posadke zlasti 72. polka se kaj hitro množe. V štirinajstih dneh se je šest vojakov ustrelilo.

* (Veliko poverjenj.) Pri posojilnici v Hebu je ravnatelj Adam Witz poneveril nad 100 000 gld. Witz je posestnik tiskarne, katero je pa sedaj sodnija sekvestrovala. Na predlog državnega pravdnika so ga zaprli.

* (Samoumori.) Umoril se je italijanski poslanec Boreschi, odvetnik v Milanu, v 38 letu.

* (Sedanja mladina.) Dne 16. t. m. je našel vrtski pomočnik blizu Levova 19 letnega šestošolca Nikolaja Kaminskega obešenega. Uzrok samoumora je slab napredek v šoli.

* (Rešitelj v sili.) Postavodajni zbor v južnej Karolini je sklenil v poslednji sesiji, da se s strogo kaznijo prepove prodajati smodke mladim ljudem, ki še niso spolnili 16. leta. Lahko si mislite veliko nevoljo in vzdihovanje prodajalcev smodk, kateri bodo zgubili mnogo kupovalcev. Toda v sili je kmalu prišla pomoč. Zakon nič ne govori o avtomatih. Hitro so si prodajalci smodk omislili avtomate, kateri seveda dajejo prodajati smodke tudi mladim dečkom, ker nimajo oči in sedaj se še več smodk proda, nego se jih je poprej, kajti kupujejo jih taki mladiči, ki so se poprej sramovali kupovati jih po tobakarnah. Z novim zakonom dosegel se je torej baš nasprotni uspeh.

* (Sredstvo za ljubezen in pijača pozabljivosti.) Neka lekarna severne Nemčije dobila je nedavno sledeče pismo, pisano od ženske roke: „Ljubi gospod K.: Pošljite mi sredstvo za ljubezen, pa jako močno, kajti namenjeno je za kmeta“. V drugem pismu, katero je pa pisala ista roka, se pa naroča pijača pozabljivosti, katero hoče dati kmetska krasotica svojemu ljubčku, da bi na prejšnjo ljubico več ne mislil.

* (Ženo umoril.) V občini Grinad Požunskega komitata je bila ženska umorjena. Morilec jo je najprej udušil, potem ji je prerezal vrat, nazadnje jej pa odrezal roke in noge. Dolže njenega moža, da jo je umoril.

* (Otrok z dvema glavama.) V Starem trgu na Moravskem je 36letna ženska Priborska porodila otroka z dvema glavama. Jedna glava je bila dobro razvita, druga pa bolj pomankljiva, zlasti oči neso bile popolne. Otrok je le tri dni živel. Truplo njegovo oddali so Olmuškemu muzeju.

* (Dobro mu je povedala.) Mož: „Kako, da svojo jezo le nad deklo stresas?“ — Žena: „Saj je to res neumno, lahko bi jo nad teboj stresala“.

* (Velika razmišljenost.) Profesor:
»Oprostite gospica, da sem se včeraj v razmišlje-
nosti svoji z vami zaročil«.

Traja zdravilni vspeh. Vsakršno trganje po
hrbtu in udih ter bolečine v členih vspešno ozdravi maza-
nje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. **Cena**
steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po pošt-nem po-
vzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji,
Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno
Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in pod-
pisom. 4 (55-18)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

21. januarja.

Pri **Malič**: Smola iz Podola. — Kramar iz Grada. —
Volk, Prehsburger, Robiček, Bloch, Müller z Dunaja. —
Klarnan iz Grada. — Grohman iz Postojne.

Pri **Stonu**: Albrecht, Gregel, Strakusch, Bauhardt,
Hula, Hanusch, Klug z Dunaja. — Hochinger iz Monako-
vega. — Wein z Reke. — Jonke iz Kočevja. — Schnolka
iz Prage. — Čuček iz Št. Petra. — Berti iz Inomosta. —
Wurdela iz Topuške. — Steiner iz Trsta. — Dubokovic iz
Dalmacije. — Krelja iz Trsta. — Protte iz Pariza.

Pri **južnem kolodvoru**: Tschauer iz Borovelj. —
Geist z Dunaj. Novomesta. — Löwenzahn iz Dunaja. —
Zuanti iz Vidna. — Weigner iz Litije.

Umrli so v Ljubljani:

18. januarja: Emilij Vodopivec, uradnega sluge sin,
13 mes. star, Emenska cesta št. 10 za plućnico.

19. januarja: Ernest Svetlik, krojačev sin, 16 mes.,
Reber št. 2, za jetiko. Lucija Gorjanc, konduktarjeva žena,
64 let, sv. Petra cesta št. 28, za plućnico. Jožefa Podražaj,
kuhara, 81 let Cesarja Jožefa trg št. 1, za kapjo.

20. januarja: Karol Kahne, delavec, 25 let, Ulice
na Grad, št. 12 za otrpnenjem pluć.

21. januarja: Matija Jerič, konduktar, 75 let, Kravja
dolina št. 1, za oslabljenjem.

V deželnej bolnici:

17. januarja: Jožef Gričar, delavec, 68 let, za kron.
plućnim emfizemom.

18. januarja: Gregor Kosirnik, delavec, 60 let, za
jetiko.

19. januarja: Fran Cerin, krčmarjev sin, 2 dni, za
zraščanjem.

20. januarja: Janez Breje, gostač, 67 let, za pluć-
nim emfizemom. Ana Smole, gostija, 87 let, za vodenico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
21. jan.	7. zjutraj	729.3 mm.	1.4° C	brezv.	megla	
	2. popol.	728.2 mm.	6.8° C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.1 mm.	0.8° C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura 3.0°, za 5.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 22. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	88.10	—	88.20
Srebrna renta	88.20	—	88.30
Zlata renta	109.85	—	109.90
5% marena renta	101.70	—	101.80
Akcije narodne banke	933. —	—	932. —
Kreditne akcije	322.50	—	323. —
London	118.20	—	118.10
Srebro	—	—	—
Napol.	9.39 1/2	—	9.39 1/2
C. kr. cekini	5.56	—	5.56
Nemske marke	57.70	—	57.72 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	175	50
Ogerska zlata renta 4%	—	102	15
Ogerska papirna renta 5%	—	99	20
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	122	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	181	75
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije avstr. banke	120	161	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	221	—

S tužnim srcem javljamo vsem prijateljem in
znancem žalostno vest, da je naša teta
Marija Staudinger
danes ob 1. uri popoldne, po mučni bolezni
mirno v Gospodu zaspala.
Pogreb bo v četrtek dne 23. prosinca ob
4. uri popoldne iz mestnega trga št. 6 na pokop-
ališče pri sv. Krištofu.
Draga pokojna priporoča se v blag spomin.
V Ljubljani, dne 21. prosinca 1890.
(54) **Rodbina Simonetti.**

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI
je izšla knjiga:
Blódné duše.
Roman.
Češki spisal **Václav Beneš-Třebizský.** Preložil **Ivan Gornik.** — Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Pisarja
vsprejme v svojo pisarno (46-2)
notar Fran Strašek v Loži.

Cvet proti protinu po dr. Maliči.
I steklenica 50 kr.
Odločno najboljšo zdravilo zoper protin
ter revmatizem, trganje po udih, bolečine
v križi ter živcih, otekline, otrpele ude
in kite itd. Malo časa čee se rabi, pa mine
popolnem trganje, kar dokazuje obilno
zahval. — Dobiva se v (1034-5)
lekarni Trnkóczy
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan s prvo pošto.

VIZITNICE
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Naznanjam uljudno, da sem odprl svojo
odvetniško pisarno
v **Novem Mestu**
v hiši g. Avgusta Luser-ja.
Novo Mesto, sredi januarja 1890.
(45-3)
Dr. J. SCHEGULA.

ILUSTROVAN
NARODNI KOLEDAR
za leto 1890.
Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.
Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarnah J. G. outini-
jevi in M. Gerber-jevi v Ljubljani. Naroča se pa lahko v vseh
bukvarnah.
== Cena 45 kr., po pošti 50 kr. ==
Vsebina: Popoln kalendar, koledar, kateremu so pridejana tudi slo-
vanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše.
Sedanjih vladarjev evropskih. Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni zastopi,
deželni odborniki, deželni poslanci, mestni odborniki, načelniki uradov,
c. kr. notarji, advokati itd. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik.
Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del:
Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. V noči Rusalk. Ogled po
svetu: Dogodki v Srbiji. Razstava v Parizu. Boulanger. Orientalska
železnica itd. Smešnice. — Naznanila.

Društvo „Gorenje-Savinjske posojilnice“ v Mozirji
naznanja svojim čestitim udom in vsem znancem, da je njen
dolgoletni ravnatelj in soud, gospod
JOŽE LIPOLD
trgovec in veleposestnik v Mozirji
dne 19. prosinca t. l. o polnoči, po dolgotrajni mučni bo-
lezni, mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb se bo vršil dne 21. t. m. popoldne ob 4. uri
na tukajšnjem mirodvoru.
Bodi mu zemljica lahka!
Mozirje, dne 20. prosinca 1890.
(51) **Ravnateljstvo.**

A. KORSIKA
Glavna prodajalica:
Tržaška cesta 10
poleg c. kr. glavne to-
bačne tovarne.
Odklikovana
umetna in trgov-
ska vrtnarija
v Ljubljani.
Poddružnica:
Šelenburgove ulice 6
vis-à-vis c. kr. pošt. in
telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje **svežih**
šopkov in vencev s trakovi in napisi. Ima veliko
zalogo **trakov** mnogovrstne baže in barv; ravno tako
ima vedno narejene **suhe vence**, kakor tudi **Makardove**
vence in bukete, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna
naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in
po ceni izvrše.
Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih
vrtnih in družih semen, pravih in dobro kalilnih,
rastlin (cvetlic) v loncih in izdeluje stvari v njegovo
stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.
Z odličnim spoštovanjem
(39-4) **ALOJZIJ KORSIKA.**

Ženitvena ponudba.
Odvetnik na Hrvatskem, okraj Stubica,
pošta Stubica, vdovec, na dobrem mestu,
donašajočem lepe dohodke, se želi zaradi
pomanjkanja znanstva tem potom oženiti.
Dekleta ali vdove brez otrok, v sta-
rosti od 30 do 40 let, dobrega srca, dobro
odgojena in varčna, z imetjem 6 do 10.000
goldinarjev, — naj se obrnejo pisмено na
A. K. poste restante Stubica na Hrvat-
skem. 35-3)

Zobozdravnik
AVGUST SCHWEIGER
ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopolu-
dne in od 2. do 5. ure popoldne.
Stanuje (908-25)
v hotelu „Pri Maliči“, II. nadstropje, št. 23.
Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana
od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter na-
domesti "svoje trajnosti zlato plombo.